

Dosarul nr.3ra-272/23
2-22041533-01-3ra-13032023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

ÎNCHEIERE

28 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Ion Malanciuc
Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului depus de Dănoi Ion, reprezentat de avocatul Vlah Victor,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dănoi Ion împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului, penalității, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Dănoi Ion reprezentat de avocații Victor Vlah și Caciuc Gheorghe și menținută hotărârea din 22 septembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 05 martie 2022, Dănoi Ion a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului, penalității, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr.52-p din 18 ianuarie 2022 emis de Serviciul Vamal a fost numit, în bază de concurs, în funcția de inspector, Post vamal PIL Giurgiulești (PVFI, rutier, feroviar, naval), pe o perioadă de probă 6 luni, începând cu 19 ianuarie 2022.

La 10 februarie 2022, în temeiul ordinului nr.517 emis de Serviciul Vamal a fost modificat ordinul nr.52-p din 18 ianuarie 2022, prin care fost exclusă perioada de probă de 6 luni.

Prin ordinul nr.558-p din 23 februarie 2022 emis de Serviciul Vamal a fost destituit din funcție în legătură cu faptul că anterior a fost destituit din funcție pentru fapte ilicite ce au discreditat statutul de funcționar vamal (ordinul Serviciul Vamal nr.909-9/2008 cu privire la concediere a lui Ion Dănoi), precum și că, la angajare a tăinuit informația ce împiedică aflarea lui în Serviciul Vamal în chestionarul perfectat în baza Regulamentului cu privire la ocuparea prin concurs a funcției de funcționar vamal,

aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr.241-p/2018, în pct.29 și 31 nu a indicat că are antecedente penale - săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă, art.324 din Codul penal și anterior a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din serviciu.

Reclamantul consideră că, ordinul nr.558-p din 23 februarie 2022 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale lui Dănoi Ion, Biroul Vamal Sud”, emis de Serviciul Vamal în privința sa urmează a fi anulat, din următoarele considerente.

În perioada 12 octombrie 1995 – 03 noiembrie 2008, a fost angajat în câmpul muncii în serviciul în organele vamale ale Republicii Moldova, având statut de colaborator vamal.

În anul 2008, în perioada de activitate în cadrul organelor vamale, a fost supus urmării penale pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 din Codul penal.

Prin decizia din 19 iunie 2008 a Curții de Apel Comrat a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 din Codul penal, fiind suspendată executarea pedepsei aplicate în temeiul art.90 din Codul penal, acordând-i un termen de probă de 3 ani.

La 18 ianuarie 2022, a fost numit în funcția de inspector, Post Vamal PIL Giurgiulești, Biroul Vamal Sud, în bază de concurs, iar în luna februarie 2022, în timpul exercitării a funcției deținute în cadrul Serviciului Vamal, informația cu privire la condamnarea acestuia din 2008, a fost reexaminată de către secția cadre din Serviciul Vamal, ca urmare fiind constatată existența antecedentelor penale.

Reclamantul consideră că, o astfel de concluzie contravine prevederilor art.111 alin.(1) lit.d) din Codul penal, care stipulează că se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, dacă, în termenul de probă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată, motiv din care, consideră că argumentul autorității pârâte precum că dânsul a tăinuit informația cu privire la antecedentele penale este nefondat.

La fel, este neîntemeiat argumentul pârâtului precum că dânsul a tăinuit informația despre eliberarea din serviciu ca urmare a procedurii disciplinare din 03 octombrie 2008, deoarece reieșind din prevederile art.43 alin.(2) lit.i) din Legea serviciului în organele vamale nr.1150 din 20.07.2000, eliberarea din serviciu poate avea loc pentru comiterea a unei infracțiuni și pentru condamnare în bază de sentință judecătorească definitivă.

În legătură cu condamnarea sa definitivă, Serviciul Vamal a emis ordinul nr.909-9/20008 din 03 noiembrie 2008, aplicând prevederile prevăzute la art.43 alin.(2) lit.i) din Legea serviciului în organele vamale nr.1150 din 20.07.2000, prin care a dispus eliberarea sa din serviciul în organele vamale, fără a intenta o procedură disciplinară împotriva lui.

Destituirea sa din funcție în anul 2008, a avut loc în baza normei legale, care nu se referă la procedura sancționării disciplinare.

Referitor la argumentul pârâtului precum că a discreditat statutul de funcționar vamal a reținut că, potrivit ordinului nr.558-p din 23 februarie 2022 emis de Serviciul Vamal a fost destituit din funcția de inspector, în legătură cu faptul că anterior a fost destituit din funcție pentru fapte ilicite ce au discreditat statutul de funcționar vamal.

La acest aspect a menționat că, în anul 2008 a fost eliberat din serviciu, având statut de colaborator vamal, iar în anul 2022 a fost eliberat din serviciu, având statut de funcțional vamal.

Conform art.15 alin.(1) lit.a) din Legea nr.302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal, nu poate fi angajată în calitate de funcțional vamal și nu se poate afla în exercițiul funcției persoana, care a fost anterior destituită din funcție pentru fapte ilicite ce au discreditat statutul de funcțional vamal.

La emiterea ordinului nr 558-p din 23 februarie 2022, Serviciul Vamal a aplicat eronat prevederile art.15 alin.(2) lit.a) din Legea nr.302/2017 în condițiile în care noțiunea juridică de „*funcționar vamal*” a apărut abia în anul 2018, odată cu intrarea în vigoare a Legii menționate, fapt care face inaplicabil temeiul respectiv față de circumstanțele eliberării din funcție anterioare.

Mai mult ca atât, conform art.11 alin.(2) din Legea nr.302/2017, statutul juridic al funcționarului public cu stătu special din cadrul Serviciului Vamal (în continuare funcționar vamal) este reglementată de prezenta lege și este conferit datorită naturii atribuțiilor de serviciu.

Din art.54 alin.(2) din Legea nr.302/2017, la data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea serviciului în organele vamale nr.1150/2000 cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Potrivit art.73 alin.(3) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, actul normativ produce efecte doar cât este în vigoare și de regulă nu poate fi retroactiv sau ultraactiv.

În opinia reclamantului, destituirea sa din serviciul funcției, în temeiul art.15 alin.(2) lit.a) din Legea nr.302/2017, este nelegitimă și neîntemeiată, din motiv că prin acțiunile sale din anul 2008, nu a discreditat statutul de funcționar vamal.

Consideră că, prin prisma art.90 și art.146 din Codul muncii, este îndreptățit la plata salariului pentru toată perioada de absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral în sumă de 10000 de lei și a penalității în valoare de 0,2% la sută din suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere.

În contextul enunțat, Dănoi Ion a solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr.558-p din 23 februarie 2022 privind încetarea raporturilor de serviciu ca fiind neîntemeiat; restabilirea lui în funcția de inspector, Post Vamal PIL Giurgiulești (PVFI, rutier, feroviar, naval) din cadrul Serviciului Vamal; încasarea din contul Serviciului Vamal în beneficiul său a despăgubirii (salariului) pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă, a penalității în valoare de 0,2% din suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere, sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 10 000 de lei cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 22 septembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Dănoi Ion.

La 10 octombrie 2022, cu respectarea prevederilor art.232 din Codul administrativ, Dănoi Ion, reprezentat de avocatul Vlah Victor și avocatul stagiar Caciuc Gheorghe, a depus apel împotriva hotărârii din 22 septembrie 2022, iar la 14 decembrie 2022 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 22 septembrie

2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii (f.d.57, 72).

Prin decizia din 18 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Dănoi Ion, reprezentat de avocații Vlah Victor și Caciuc Gheorghe și menținută hotărârea din 22 septembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile de respingere a acțiunii prin faptul că, angajatorul Serviciul Vamal la emiterea ordinului contestat a stabilit că, Dănoi Ion a fost anterior destituit din funcție pentru fapte ilicite ce au discreditat statutul de funcționar vamal (Ordinul Serviciului Vamal nr.909-p/2008 cu privire la concedierea dlui Ion Dănoi), precum și la angajare a tănuit informația ce împiedică aflarea lui în Serviciul Vamal (în chestionarul perfectat în baza Regulamentului cu privire la ocuparea prin concurs a funcției de funcționar vamal, aprobat prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr.241-p/2018, în pct.29 și 31 nu a indicat că: are antecedente penale – săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă, art.324 din Codul penal și anterior a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din serviciu).

Ce ține de primul temei legal invocat de angajator, instanțele au reținut că, prin decizia Curții de Apel Comrat din 19.06.2008, rămasă irevocabilă, Dănoi Ion a fost condamnat în baza art.324 alin.(2) lit.a) și c) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe termen de 4 ani, amendă 1000 unități convenționale și cu privarea de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani, iar potrivit art.90 din Codul penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 3 ani (f.d. 12-32 din dosarul administrativ).

Prin ordinul nr.909-p din 31.10.2008 emis de directorul Serviciului Vamal, Dănoi Ion a fost concediat din serviciu pentru comiterea unei infracțiuni și pentru condamnarea în baza sentinței de judecată definitivă (f.d. 5 din dosarul administrativ).

Instanțele de judecată au considerat ca întemeiat argumentul angajatorului că, la caz este aplicabilă prevederea art.15 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Serviciul Vamal nr.302 din 21.12.2017, potrivit căreia, nu se poate afla în exercițiul funcțiunii persoana care a fost anterior destituită din funcție pentru fapte ilicite ce au discreditat statutul de funcționar vamal.

Referitor la argumentul lui Dănoi Ion cu privire la inaplicabilitatea prevăzută la art.15 alin.(1) lit.a) din Legea nr.302 din 21.12.2017, deoarece prin ordinul Serviciului Vamal nr.909-9/2008 din 03.11.2008 a fost destituit din funcție având statutul de colaborator vamal, iar în speță a fost destituit din funcție având statut de funcționar vamal, instanțele de judecată l-au considerat neîntemeiat, or, noțiunile de „colaborator vamal” și de „funcționar vamal” sunt similare, implică aceleași drepturi și obligații, sarcini și atribuții, principii de activitate, cu același gen special de activitate în serviciul public, ce constă în exercitarea funcțiilor și atribuțiilor Serviciului Vamal care este parte componentă a sistemului organelor de drept și al organelor securității statului.

Ce ține de al doilea temei reținut de angajator precum că, la angajare Dănoi Ion a tănuit informația ce împiedică aflarea lui în Serviciul Vamal, instanțele de judecată la fel l-au considerat întemeiat, întrucât potrivit pct.11 lit.i) din Regulamentul cu privire la ocuparea prin concurs a funcției de funcționar vamal, aprobat prin Ordinul Ministerului

Finanțelor nr.241-p/2018, candidații, în termenul indicat în informația privind condițiile de desfășurare a concursului, depun personal sau prin poștă dosarul de concurs, care conține următoarele acte completate în limba română: chestionar (anexa nr. 3 la prezentul Regulament).

Potrivit anexei nr. 3 la Regulamentul cu privire la ocuparea prin concurs a funcției de funcționar vamal la punctul 29, candidatul la ocuparea prin concurs a funcției de funcționar vamal, urmează să completeze rubrica „Dacă aveți antecedente penale în ultimii 15 ani, indicați denumirea organului de urmărire penală și instanța de judecată, numărul și data ultimei hotărâri, emisă în cauza penală. În cazul răspunsului afirmativ, este necesară prezentarea copiilor la acte, însoțite de documentul original, ce atestă statutul procesual al dumneavoastră sau hotărârea definitivă după caz.

Din chestionarul din 11 noiembrie 2021, îndeplinit de Dănoi Ion, se atestă că la pct.29 ultimul a indicat răspunsul - „Nu dețin” (f.d.10 din dosarul administrativ), cu toate că din actele cauzei se atestă că, prin decizia Curții de Apel Comrat din 19.06.2008, rămasă irevocabilă, Dănoi Ion a fost condamnat în baza art.324 alin.(2) lit.a) și c) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe termen de 4 ani, amendă 1000 unități convenționale și cu privarea de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani, iar potrivit art.90 din Codul penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 3 ani (f.d. 12-32 din dosarul administrativ).

Prin urmare apelantul la ocuparea prin concurs a funcției de funcționar vamal urma să indice faptul că, în ultimii 15 ani a avut antecedente penale și cu anexarea copiilor la actele respective.

Instanțele de judecată au remarcat că, prevederile pct.29 din chestionarul candidatului la ocuparea prin concurs a funcției de funcționar vamal, au ca scop de a verifica dacă candidatul corespunde funcției respective și din start a stabili dacă nu sunt careva restricții și incompatibilități. Această informație urma a fi analizată și de comisia de concurs în coraport cu alți candidați care au participat la concurs pentru angajarea în funcția respectivă.

Nu a fost reținut argumentul invocat de Dănoi Ion precum că, la îndeplinirea chestionarului avea antecedente penale stinse și prin urmare nu era necesar de a fi indicat despre acesta, or, de vreme ce Rubrica din pct. 29 al chestionarului, se referă la indicarea „antecedentelor penale”, aici urmând a fi menționate atât antecedentele stinse, cât și cele nestinse, iar ca urmare reclamantul cu bună credință nu a indicat informația privind condamnarea anterioară în baza Deciziei definitive a Curții de Apel Chișinău din 19.06.2008, de vreme ce ultima a devenit irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30.09.2010, iar chestionarul a fost îndeplinit la data de 12.11.2021, termenul de 15 ani nefiind expirat.

În contextul enunțat, instanțele de judecată ierarhic inferioare au concluzionat că, ordinul Serviciului Vamal nr.558-p din 23.02.2022 a fost emis conform competenței, procedurii stabilite și prevederilor legii, iar temeuri pentru a constata ilegalitatea acestuia, nu au fost constatate, or, autoritatea și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

La fel, au fost considerate neîntemeiate pretențiile reclamantului privind restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului, penalității, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, ori aceste pretenții sunt subsecvente pretenției privind anularea ordinului nominalizat.

La 24 ianuarie 2023, Dănoi Ion, reprezentat de avocatul Vlah Victor a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, iar la 22 martie 2023, Dănoi Ion a prezentat motivarea recursului, solicitând casarea integrală a deciziei din 18 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 22 septembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Dănoi Ion, reprezentat de avocatul Vlah Victor a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, menționând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul a menționat că, a fost admis în funcție ca urmare a parcurgerii întregii proceduri și a controlului special efectuat de Direcția integritate și supraveghere a Serviciului Vamal în termenul stabilit.

De către subdiviziunea ce efectuează controlul special în privința candidatului la funcția publică, nu a depistat restricții sau incompatibilități prevăzute de lege pentru a refuza admiterea acestuia la concurs.

Faptul că în anul 2008 a fost condamnat cu suspendare, Serviciul Vamal a cunoscut despre acest fapt, întrucât în temeiul sentinței de condamnare, Serviciul Vamal a dispus concedierea lui în 2008.

Recurentul consideră neîntemeiat argumentul intimatului și a instanțelor de judecată precum că a tăinuit informația respectivă fapt care a permis numirea acestuia în funcție.

Anterior numirii în funcție era angajat la compania SRL „Cahul-Gaz” având un post de muncă decent și pe un termen nedeterminat.

În condițiile în care a fost admis la concurs de către Serviciul Vamal și ulterior numit în calitate de funcționar vamal, din inițiativă proprie a demisionat, încetând raporturile de muncă cu fostul angajator, având un viitor speranță rezonabilă că va activa calitate de funcționar vamal pentru o perioadă nedeterminată.

Serviciul Vamal la emiterea ordinului nr.558-p din 23 februarie 2022 a aplicat prevederile Legii nr.302/2017 care reglementează raporturile juridice apărute, începând cu data intrării ei în vigoare. Respectiv, legea aplicată nu are efect retroactiv și nu poate sancționa faptele produse în anul 2008.

Destituirea din serviciul funcției în temeiul art.15 alin.(2) lit.a) din Legea nr.302/2017 cu privire la Serviciul Vamal este neîntemeiată din motiv că prin acțiunile sale din anul 2008 nu a discreditat de funcționar vamal instituit prin Legea nr.302/2017.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a III a „Procedura contenciosului administrativ”, Capitolul V „Procedura de recurs” din Codul

administrativ, în special ce vizează prevederile cu privire la depunerea cererii de recurs, termenul depunerii, temeiurile recursului și procedura examinării acestuia. Totuși, art. XI alin. (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente se deduc și din interpretarea art.195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art.3 alin.(3) din Codul de procedură civilă care stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171. Or, legea procesual-civilă, care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare, nu are putere retroactivă.

În conjunctura enunțată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 ianuarie 2023, în ședință publică.

Actele cauzei atestă că, copia dispozitivului deciziei instanței de apel a fost notificată la adresa electronică a avocatului stagiar Caciuc Gheorghe la data de 18 ianuarie 2023, fapt confirmat prin scrisoarea anexată la actele cauzei (f.d.108).

Totodată, din actele cauzei rezultă că, decizia integrală a Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2023 a fost notificată la poșta electronică a avocatului recurentului Vlah Victor la data de 23 februarie 2023 (f.d.111).

Astfel, recursul a fost depus de Dănoi Ion, reprezentat de avocatul Vlah Victor cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ.

La 23 martie 2023, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului Vamal copia recursului (inițial și motivat) depus de Dănoi Ion, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței (f.d.122).

La 13 aprilie 2023, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Vamal a depus referință, solicitând declararea recursului depus de Dănoi Ion ca inadmisibil, fiind

formal și declarativ, concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare fiind bazate pe o apreciere multilaterală a materialelor cauzei, dând o apreciere corectă și legală circumstanțelor speței.

Examinând temeiurile invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul de judecată remarcă că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul de judecată notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ (în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023). În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a declara inadmisibil recursul depus de Dănoi Ion, reprezentat de avocatul Vlah Victor.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Dănoi Ion, reprezentat de avocatul Vlah Victor, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă